

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

SADECE ALLAH İLE OL

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekatuhu
Eûzü billâhi mine'ş-şeytâni'r-racim. Bismillâhirrahmânirrahim.

Esselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina, Şeyh
Abdullah Dağıstani, Şeyh Nazım el Hakkani, destur. Ebu Eyub El Ensari, Medet
Tarikatun es sohbe vel hayru fi cemiyya.

Tarikatımız sohbetle kaimdir, hayır cemiyetledir inşallah. Sohbet bildiğimiz şeylerden bahsetse bile insan unuttur. Aynı şeyleri tekrar duysa bile hiç bir mahsuru yok. Faydası var, zararı yok. Tekrar tekrar duyunca insan daha iyi anlar.

Bizim yolumuz Nakşibendi yolu biliyorsunuz. Salihlerin yolu, evliyaların yolu. Onların her dedikleri güzeldir, her söyledikleri hoştur. Bazen dedikleri tam anlaşılmasa da, hiç biri Şeriata yahut insanlara aykırı bir şey söylemezler. Allah'ın dediğini emrederler, başka şey olmaz. Bazen bazı meşayihlerin hikayelerini anlatırlar, biraz tuhaf gelir ama esasen hiç bir tuhafılık yok. Onlarda Allah'ın gösterdiği yoldan en ufak bir kayma veya ters gitme yoktur. Onu öyle anlayan orada kendisini görmüş olur. Şimdi sahte şeyh, sahte alim çoktur. Mürşidim diyen çoktur ama hakikisi azdır. Şeyhte, hakiki mürşitte katıyyen yanlış bir şey olmaz. Var diyen kendi kusurunu görüyor. Onu da şeyhe veriyor. Şeyhinin dediğini hem şeytan ona yanlış anlatmış; hem de kendi günahından, kusurundan dolayı öyle görmüştür. Şeyhlerde, hakiki mürşitlerde; eskiden beri, Peygamber efendimiz zamanından beri hiç bir kusur yoktur. Yok şu şöyle söyledi, bu böyle dedi diye bilmeden anlatırlar. Veya onların sözlerini okuyup da ters anlamalarından dolayı kusurlu gibi gösterirler. Halbuki onlar kamil insanlardır.

Kıssa anlatmak Allah'ın emridir. “*Faksusul Kasas*” demiş Kur'an'da. Yani kıssaları anlat ki millet ibret alsın. Peygamber Efendimiz demiş ki: “**Hikayeler, kıssalar Allah'ın askerleridir.**” Onlar da doğru yolu gösteriyor. Bir kıssa anlatalım. Eskiden kendini bilmez adamın biri halifeye yakınmış. Meşhur Evliyalardan, Ehlullahtan birkaç kişiyi şikayet etmiş. Aralarında Cüneyd-i Bağdadi hazretleri, bir kaç kişi, bir de Muhammed Nuri diye salih bir zat daha varmış. Halifeye, bunlar İslam'a karşıdır, zındıktır demiş. Nasıl konuştuysa halife de Allah'ın emrini uygulayıp böyle şeyleri insanlardan korumak için, hemen bunların kellerini uçurun demiş. Sırada dururlarken Muhammed Nuri Efendi atlamış: “İlk benim kafamı kes” demiş. Cellat da şaşırmış: “Neden ötekiler dururken ilk sen atladın?” diye sormuş. O da : “Onlar hiç olmazsa bir saat daha ibadet etsinler.” diye cevap vermiş. Allah insanlara ibret olsun diye celladın kalbine bir şey vermiş. O da halife hazretlerine: “Bu insanlar göründükleri gibi değil, iyi insanlara benziyorlar.” diye anlatmış. Halife onları imtihan etmesi için oranın en büyük alimini, Şeyhülislamını göndermiş. Şeyhülislam

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

kendilerine bir meseleler sormuş. Mübarek sağ tarafına baka kalmış; epeyce on, on beş dakika bakmış. Sola bakmış yine bir şey yok. Sonra başını eğmiş ve bütün soruları cevaplamış. Şeyhülislam: “Çok güzel, bunları cevapladın da neden bu kadar bekledin? 1 saat sağa sola baktın, ne oldu?” diye sormuş. “Sağa baktım, “Bu şeyin cevabını biliyor musunuz?” diye sağdaki meleklerle sordum. “Bilmiyorum” dediler. Sola baktım, soldaki meleklerle sordum. Onlar da: “Bilmiyorum” dediler.” O kadar zor sorular ki melekler bile bilmiyorlar. “Kalbime baktım, Allah kalbime verdi öyle konuştum demiş.” “Yani cevaplarını bilmiyor musun?” diye sorunca: “Bilmiyorum, Allah verdi bize, Allah doğruyu gösterdi.” diye cevap vermiş. Allah öyle insanlara doğruyu söylettirir. Bilmese bile, Allah en doğrusunu, en güzelini söylettirir. Halife: “Bunlar nasıl, bunları nasıl gördün?” diye sormuş. Şeyhülislam hazretleri de demiş ki: “Bu zatlar Müslüman değilse, hiç kimse Müslüman değildir.” Böyle zatlar bunlar.

Eskiden ilme, hakikate hürmet vardı. Şimdiki gibi değildi. Şimdi hürmet kalmadı. Peygamber ve Ehl-i Beyt düşmanı insanları söylemeye artık hiç gerek yok. Onlar artık insanlıktan çıkmıştır. Canavar olmuş, canavarlaşmış insanlardır. Onları söylemeye gerek yok. Onlar zaten kimden şüphelense adamı sinek öldürür gibi öldürüyor. Onlar Allah’ın bu ümmete bir belasıdır çünkü ümmet de azdı, hürmet kalmadı. Sırf kendi nefislerini tatmin ettikleri için, nefislerinin hizmetlerinde durdukları için Allah da bütün Müslümanlar’a bela verdi. Bunlar ahir zaman fitneleridir.

Peygamber Efendimiz derdi ki : “Ahir zamanın insanları, bu dinin yüzde birini yapsalar kurtulurlar.” Çok büyük fazileti olan bir zamandır bu. Çok faziletli bir zamandır ama doğru yolda, Allah’ın yolunda olacaksın. Allah’a, Peygamber’e karşı gelmeyeceksin. Keyfine, vahşi nefsinin isteklerine uymayacaksın. Hakikati kabul edeceksin. Her tarafta bakıyoruz, insanlar nefislerine bir şey dedirtmiyorlar, hakkı kabul etmiyorlar. Kendilerine en ufak bir şey denilince değil evi memleketi, bütün dünyayı yakmaya hazır dırlar. Öyle bir nefis var insanlarda. Hiç çekinmeden yakarlar. Eski zaman insanlarını gördük; nasıl yaktılar, yıktılar. Meşhur herif var, Neron. Kendi nefsi için bütün Roma’yı yaktı adam. Şimdiki zamana kıyasla o bir şey değil, küçük bir yerdı Roma. İki bin sene önceydi. Beykoz kadar çıkmaz, daha küçük bir yerdı. İnsanlar ellerinden gelse nefisleri için bütün dünyayı yakarlar. Şeyh Efendi bir defa söylemişti : “İnsanın elinde firavundaki imkanlar olsaydı, herkes firavun olurdu .“

Peygamber Efendimiz en kötü, en berbat insanların içinden çıktı. Peygamber Efendimiz’in sülalesi Araplar’ın içinde en temiz sülaledir. Adem Aleyhisselam’a kadar tertemiz uzanan bir sülaleden gelmiştir. Ama etraftakiler çok eziyet verdiler. Peygamber Efendimiz : “Hiç bir Peygamber benim kadar eziyet çekmedi.” dedi.

Peygamber Efendimiz’in kerameti, mucizelerinden yine bir kıssa anlatalım. Abdullah İbni Mesud Hazretleri hafızdı. Kuran’ı en güzel okuyanlardandı, hıfzı kuvvetli idi. Rahman suresi inince Peygamber Efendimiz: “Kim bu sureyi, gidip müşriklerin

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

arasında okur?” diye bir babayiğit istedi. Kimsenin sesi çıkmadı. Abdullah ibni Mesud çıktı. O da ufacıktı, küçüktü, boyu kısaydı, kuvveti de fazla değildi. Peygamber Efendimiz ikinci defa sordu, yine kimse çıkmadı. Abdullah ibni Mesud Hazretleri (r.a.) çıktı. Üçüncü defa sordu Peygamber Efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem). Yine kimse çıkmayınca: “Git, oku orada.” dedi. Bakmış bütün Kureyş’in anzavurları orada toplanmışlar. Korkmadan okudu. Ebu Cehil hem kulağını çekmiş hem dövmüş kendisini, kulağını da yırtmış. O vaziyette Peygamber Efendimiz’e geldi, tabi ağlayarak. Peygamber Efendimiz çok üzüldü. Baktı Cebrail Aleyhisselam gülüyor. demiş ki: “Ya Cebrail sen gülüyorsun bu adam bu halde. Gülünecek şey midir? ” Cebrail Aleyhisselam: “Ben ileriye görüyorum, o vakit gene güleceğim.” demiş. Ondan sonra Bedir harbi olduğu vakit ölenler var, kalanlar var. Peygamber Efendimiz sen de harbe git demiş Abdullah ibni Mesud Hazretleri’ne. Garip, ufacık bir süngü vermiş kendisine: “Bulduğunu öldür, sana da cihat yazılmış olur.” demiş. Allah’ın hikmeti, bakmış Ebu Cehil yatıyor yerde, son nefeslerini veriyor. Süngüyle uzaktan bakmış Abdullah İbni Mesud Hazretleri, korkuyor bir yandan. Çünkü ejderha gibi bir adam, çok güçlü bir herifti Ebu Cehil. Süngüyü burnuna soktu. O Kur’an’da da var. Onu görünce Ebu Cehil: “Sen misin gelen? Söyle o ahbabına ondan daha çok nefret ettiğim bir adam yoktur demiş. ” Ölüm halindeyken bile bunu söylemiş. Peygamber Efendimiz bunu duyunca demiş ki: “Benim firavun, kardeşim (Hz) Musa’nın firavunundan daha kötüdür. Firavun ölürken Amentü demiş, iman ettim demiştir.” İşte böyle bir cemaatin içinde bulunmuş Peygamber Efendimiz.

Allah azze ve celle her şeyin en güzelini yapar. Hiç bir mazlumun ahı yerde kalmaz. **Yalnız Allah’la ol.** Allah’la olmazsan bütün yaptığın işler boştur, bir faydası yoktur. Hem kendine zarar etmiş olursun hem de başkasına. Mazlum dünyada ölmüş, gitmiş oluyor ama senin ahirette de çekeceğin var.

Sahabelere, evliyalara hürmet etmek çok mühimdir. Ölüsüne de, dirisine de. Çok hadisler var bu konuda. Müslüman’ın ölüsüne de dirisi kadar hürmet etmeniz lazım. Mezar kazıldığı vakit edepten, kenarına koyup üstü örtülüyor. Kalkıp da mezarlara, o kötülüğü, pisliği yapmak İslam’dan değil şeytandandır. İşte burada hakiki Müslümanlığı ayırmak lazım. O da Allah’a şükür Ehl-i Sünnet vel Cemaat’tır. Peygamber Efendimiz: “73 fırka olur. Bir tanesi hariç 72’si cehenneme gider. O bir fırka da çoğunluktur.” dedi. Allah’a şükür çoğunluk iyilerdedir. Onlarla beraber olmaya bakın.

Bu günlerde“çok büyük alim” dediğiniz kişiler var. Onlar bile sapıtıyorlar. Allah azze ve celle Peygamber Efendimiz’e diyor: “ Kıskançlık on bölümdür, alimlere dokuzunu verdim. Onuncusunu da almaya uğraşıyorlar.” Hakiki alim bulmak lazım. Kıskanç alimler, sırf menfaat alimleridir. Doğru yolu gösteren alim hakiki alimdir. Sırf menfaat için ahiretini feda eden kötü alimdir. Yine hadis-i şerif var ki: “Ahir zamanda öyle insanlar çıkacak ki

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

çok güzel giyinecekler, konuştukları vakit bal akacak ağızlarından ama onlar menfaat için konuştuklarından yerleri cehennemdir.”

İyi alimler var Allah'ın izniyle. Ahir zamandır dediğimiz gibi. **Ahiret ticareti olarak en güzel zamanı yaşıyoruz.** Çoğu insanlar isterlerdi ki ahir zaman ümmeti olsunlar. Allah'a şükür Allah bizi bu zamanda yarattı. Her şeyde şükretmek lazım. Şikayet iyi değil. Şikayete alışan insan, devamlı şikayet eder. Şikayet etse ne olacak. Allah seni bu zamanda yarattı, alıp Peygamber Efendimiz'in zamanına götürmeyecek. Seni bu zamanda yarattı, bu zamanda yaşayacaksın, çekeceksin. Onun için razı ol. Bu zamanın kıymetini bil. Allah'a tevekkül et, başka bir şey istemez. İşin kolayı budur. İsyân etme, şikayet etme, ağlama, zırlama. Razı olduktan sonra kolay geçer, zaten nedir, geçici. **“Küllü âtin karîb” Yani her gelecek yakındır.** Bundan üç, dört ay önce şuraya gidecektik diyorduk, oraya gittik. Ötekine gidecektik, oraya da gittik geldik. Gelen yakındır. Bir sene sonrası da, on sene sonrası da, kırk elli sene sonrası da hepsi yakındır. Allah'a bu yolları bize nasip etti diye şükrederim. Şükürler olsun. Hamdler olsun. Biz de başka insanlar gibi hem kendimize hem başkasına eziyet ediyor olabilirdik. Allah'a şükür onları yaptırmadı bize. Allah bize kimseye eziyet ettirmesin. Kimsenin malına, ırzına, namusuna, canına, kanına elimizi uzattırmasın inşallah. Allah bizi bütün kötülüklerden uzak etsin. Hep iyilikle, hıfzı muhafaza içinde yaşayalım inşallah.

Ve minAllahu Tevfık

El Fatiha

Şeyh Muhammed Mehmed Adil Hazretleri'nin (k.s.)

21 Aralık 2014 Tarihli Sohbeti/Eyüp Sultan Sohbetleri